

РЕШЕНИЕ

№ 5470

гр. София, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоил Томов, като разгледа дело номер **4633** по описа за **2020** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение от 11.02.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108 състав, постановено по НАХД№ 16470/2019 г. С решението е потвърдено наказателно постановление /НП/ № РД-10-19 / 14.06.2018 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ), с което на [фирма] на основание чл. 126, ал. 1 и ал. 3 във вр. с чл. 127, ал. 2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ) е наложена имуществена санкция в размер на 6000,00 лева за нарушение на чл. 89, ал. 1 ЗРТ.

В касационната жалба са развити доводи, че обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК във вр. с чл. 84 ЗАНН, във връзка с което се претендира неговата отмяна.

Касаторът, редовно призован, представлява се от юрк.Г., която поддържа изложеното в касационната жалба.

Ответникът, редовно призован, се представлява в открито съдебно заседание от юрк. П., който оспорва жалбата. Представя писмени бележки с подробни съображения в подкрепа на твърденията за законосъобразност на НП.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, II касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба.

Настоящата касационна инстанция намира жалбата за неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу НП № Р-10-19 / 14.06.2018 г., издадено от председателя на СЕМ. Не са изтекли както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 07.03.2018г. по програма „Нова телевизия“ на доставчика на линейни медийни услуги [фирма] в рамките на часовия пояс от 22:00 до 23:00 часа делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионния пазар са с общо времетраене 12 минути и 19 секунди т.е. надхвърлят предвидените в нормата на чл. 89, ал. 1 ЗРТ 12 минути. На 25.04.2018 г. на [фирма] е съставен АУАН за нарушение на чл. 89, ал. 1 ЗРТ. Въз основа на АУАН е издадено оспореното пред районния съд НП.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, обсъдил е задълбочено и в съвкупност събраните доказателства и въз основа на тях е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган и въз основа на редовно съставен АУАН. При съставянето на АУАН и издаването на НП не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да засегнат правото на защита на [фирма]. Въз основа на събраните доказателства, първостепенният съд е приел, че касаторът е извършил вмененото му нарушение, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. Изложени са мотиви за неприложимост на нормата на чл. 28 ЗАНН.

Решението е правилно.

Изводите на въззивния съд кореспондират на установената фактическа обстановка и са в съответствие с материалния закон. Правилно съдът е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. НП и АУАН са издадени от компетентни органи, в кръга на предоставените им правомощия. При съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл. 57 ЗАНН.

Съгласно чл. 89, ал. 1 ЗРТ делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в даден едночасов период не може да надхвърля 12 минути. Това ограничение по чл. 89, ал. 1 ЗРТ съгласно чл. 89, ал. 2 ЗРТ не се прилага за съобщения, направени от оператора във връзка със собствените му програми, предавания и допълнителни продукти, свързани с тези предавания, промоция на европейски филми, както и за призови за благотворителност и общественополезни каузи.

Според касатора, излъченият от 22:20:16 ч. до 22:26:08 ч. на 05.03.2018г. видеоклип с

продължителност 30 секунди представлява автопромоция на предаването „Национална лотария“ и не следва да се калкулира във времето за реклама. Съгласно § 1, т. 25 от ДР на ЗРТ „самопромоция“ е форма на рекламиране, при която доставчикът на медийни услуги рекламира своите собствени стоки, услуги или програми. От съдържанието на горепосочения клип е видно, че с него се промотират лотарийни билети „Подаръци всеки ден“ и „Американско бинго“. Участието в телевизионното предаване „Национална лотария“, което е част от програмата на „Нова телевизия“, е една от възможните печалби от рекламираните билети, които обаче не са продукт на [фирма], а на трето лице. Излъчването по време на клипа на лого с надпис „Национална лотария“ не променя факта, че с него се рекламира не телевизионното предаване, а лотариен билет „Подаръци всеки ден“ и „Американско бинго“, закупуването на който било могло да донесе участие в предаването или други материални печалби, поради което рекламата му правилно е включена в общото времетраене на рекламните спотове по чл. 89, ал. 1 ЗРТ, тъй като не попада в изключенията по чл. 89, ал. 2 ЗРТ.

Неоснователно е възражението на касатора, че административнонаказващият орган е допуснал съществено нарушение при издаването на НП, като не е обсъдил възраженията по съставения АУАН. НП е издадено след преценка на подаденото от [фирма] по реда на чл. 44, ал. 1 ЗАНН възражение вх. № НД-02-19-00-32 / 14.05.2018 г. съгласно чл. 52, ал. 4 ЗАНН. Тази преценка е обективизирана в текста на НП, като са изложени подробни съображения за неоснователност на същото. Освен това, съгласно чл. 52, ал. 4, изр. 1 ЗАНН преди да се произнесе по преписката, АНО е длъжен да провери акта с оглед неговата законосъобразност и обосновааност, да прецени възраженията и събраните доказателства. АНО няма обаче нормативно задължение да обективира писмено тази си преценка в текста на наказателното постановление. Излагането на такива съображения не е предвидено с чл. 57, ал. 1, т. 1-10 ЗАНН като задължителен реквизит, поради което обсъждането на възражението по чл. 44, ал. 1 ЗАНН може да е само част от факултативно му съдържание.

Предвид изложеното, решението на Софийски районен съд не страда от релевираните в касационната жалба пороци и същото следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 11.02.2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108 състав, постановено по НАХД№ 16470/2019 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.